

Abych se přiznal, vždycky mě tak trochu přitahovala církevní heraldika. Víte, že každý biskup má svůj erb, jako kdyby to byl nějaký šlechtic?

U
A
A
K
K
R
I
Ž
U
U
B
B

V erbu Marie

Takový erb o svém nositeli ledacos prozradí: nejen různé „úřední věci“ (postavení v církevní hierarchii, příslušnost k určité diecézi), ale také něco o jeho osobní zbožnosti. Tak například z erbu otce biskupa Hrdličky můžeme vyčíst jeho úctu k Duchu svatému. Kromě toho si každý biskup připojuje k erbu své biskupské heslo. Třeba arcibiskup pražský kardinál Vlk si za své heslo zvolil citát z evangelia sv. Jana: Aby všichni byli jedno.

Celý tvůj

Biskupským heslem současného papeže jsou jen dvě slova: Totus tuus, celý tvůj. Jedná se o úryvek ze zasněné modlitby sv. Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu: „Jsem celý tvůj a všechno mé je tvé. Přijímám tě úplně za svou. Daruj mi své srdce, Maria.“ A pokud se podíváme na papežův znak, uvidíme tam opět Pannu Marii (v podobě písmena M) – tentokrát jak stojí pod křížem. Jako by chtěl Svatý otec ukázat celému světu svoji úctu a lásku k Matce Boží. Proč? Svatý Josemaría Escrivá, kterého papež povýšil před třemi měsíci mezi svaté, to řekl zcela jasně: „Začátek cesty, která má za cíl zbláznit se do Ježíše, je vědomá úcta k Největější Panně.“

Svatý otec nás všechny vyzývá, abychom se ve svém životě ještě více přiblížili k Matce našeho Pána, vždyť nejen že nás ona vede ke Kristu, ale „i Kristus nás vede ke své Matce“. „Mezi lidskými bytostmi nikdo nezná Krista lépe než Ona, nikdo nás nemůže uvést do tak hlubokého poznání Jeho tajemství jako Jeho Matka.“

Jak vyznat Marii lásku

To všechno je moc pěkné, řeknete si asi, ale co konkrétně mám ve svém životě dělat, abych prohloubil svou lásku k Panně Marii?

Modlit se svatý růženec. Svatý otec nám radí, abychom znovuobjevili význam této modlitby. Možná si pomyslíte, že nemáte čas na to, abyste každý den klečeli dvacet minut v kostele s růžencem v ruce. Ale pozor! Kdo říká, že se růženec můžete modlit pouze v kostele?

Každý z vás určitě jde každý den někam pěšky nebo jede tramvají či autobusem – a často se při tom nudí, protože si právě nemá s kým povídat. A to je ta pravá chvíle na to, sáhnout do kapsy pro růženec (pro nošení po kapsách jsou nejpraktičtější různá „desátková“ či „prstýnková“ provedení) a vyslat v duchu k Panně Marii jeden či dva desátky svatého růžence.

Proč nemáme čas?

Svatý otec také doporučuje, abychom se růženec modlili spolu s našimi rodinami. A na ministrantské schůzce nebo na „společu“ si také určitě čas na nějaký ten desátek najde. Skoro by se chtělo škodolibě říct, že kdo nemá přes den na růženec čas, je to proto, že ho mít nechce.

Svatý růženec ale není jedinou mariánskou pobožností, kterou můžeme uplatňovat ve svém životě. Určitě si vzpomenete na prázdninové číslo, kde jsme psali o modlitbě An-

děl Páně. A znáte Loretánské litanie nebo modlitbu Pod ochranu tvou či Zdravas Královno?

Existuje mnoho dobrých modliteb a pobožností k Panně Marii. Abychom se stali dobrými mariánskými ctiteli, nemusíme je umět všechny. Ba ani nemusíme znát z paměti všechny ty modlitby, které jsem před chvílí uváděl. Důležité je, abychom si vybrali ty „své“ mariánské modlitby (růženec nebo aspoň nějaký ten desátek by mezi nimi neměl chybět) a ty se modlili pravidelně každý den.

Jsem celý tvůj a všechno mé je tvé. Přijímám tě úplně za svou. Daruj mi své srdce, Maria.

Citáty z: Jan Pavel II.: *Růženec Panny Marie*, Jan Pavel II.: *Dar a tajemství*, Josemaría Escrivá: *Svatý růženec*.

Ilustrace Líba Mocová

Heraldika

Podíváme-li se do slovníku cizích slov, co je to heraldika, najdeme zde krátkou odpověď: nauka o znacích a erbech. Původně sloužily erby k tomu, aby se rozlišili rytíři ve válečné vřavě – v brnění totiž vypadali všichni stejně, a tak jediné, co je odlišovalo, byla vyobrazení na jejich štítech (a některé další drobnosti). Později se začaly erby užívat i mimo bitvy jakožto odznak urozeného původu. Erb mohl používat jen ten, komu panovník toto právo přiznal. Podle různých vyobrazení na erbu můžeme poznat, ke kterému rodu jeho nositel náležel, a mnoho dalších důležitých věcí.

Právo na erb mělo odnepaměti i duchovenstvo. V současnosti může mít v naší zemi erb každý, protože již od roku 1918 u nás žádná šlechta není.

Rychlá auta

Jan Macek

foto poskytl: Subaru Czech

Jako při rallye

V minulých dílech tohoto seriálu jsme trochu zvolnili, když jsme se projížděli stylovými a rodinnými vozy. Teď ale nasedáme do nefalšovaného sportáku.

S objemem motoru pouhé dva litry dosahuje tenhle model výkonu 195 kW (265 koní) a zrychlení na 100 km/h za 5,5 sekundy. S takovým dravcem se moc jiných aut, a to ani slavných značek, měřit nemůže.

Stálý pohon všech čtyř kol je u subaru samozřejmostí. Díky němu je možné projet zatáčku nebo se rychle rozjet bezpečněji než při pohonu pouze dvou kol. Pneumatika totiž dokáže přenášet sílu motoru na silnici jen do určité míry. Zabírá-li kolo moc silně, začne se protáčet a auto buď „jen“ nezrychluje, nebo se nedá vůbec řídit. Zabírají-li čtyři kola místo dvou, síla působící na silnici u každého z nich je poloviční, takže k prokluzu nedojde tak snadno.

Krásné, že? Má to jen dvě ale: cena takového hračky je 1,3 milionu korun a kočírovat tolik koní najednou může jen zkušený a rozvážený řidič.

Hazardérovi by ani nejlepší technické vymoženosti nemusely být nic platné. Řidiči to říkají drsně, ale pravdivě: Co neubrzdíš, to neukecáš.

Srdce vozu: jen dva litry objemu, zato 195 kW [265 koní] výkonu

Subaru Impreza WRX STi

Takovéhle auto je plné výkřiků nejmodernější automobilové techniky – ovšem přednost má zvýšení výkonu, ne komfortu. Motor typu boxer (dva a dva válce umístěné proti sobě) se zesíleným blokem, kovanými písty, odlehčenými ventily, šestistupňová manuální převodovka, chladič stlačeného vzduchu, tvrdší tlumiče, sportovní řízení, sedmnáctipalcová kola, brzdy Brembo. A samozřejmě pohon všech čtyř kol. Mezi fanoušky sportovní jízdy má Impreza WRX STi jedinou konkurenci: Mitsubishi Lancer EVO VII.

Pro ty, kdo autem jezdí spíš do práce či na výlety než po závodech, existují „normálnější“ verze. Pocit, že jedete v autě stejného jména jako čtyřnásobný vítěz světového šampionátu rallye Tommy Makinen, má něco do sebe, i když se od sebe „civilní“ a závodní verze liší možná víc než auta dvou různých značek.